

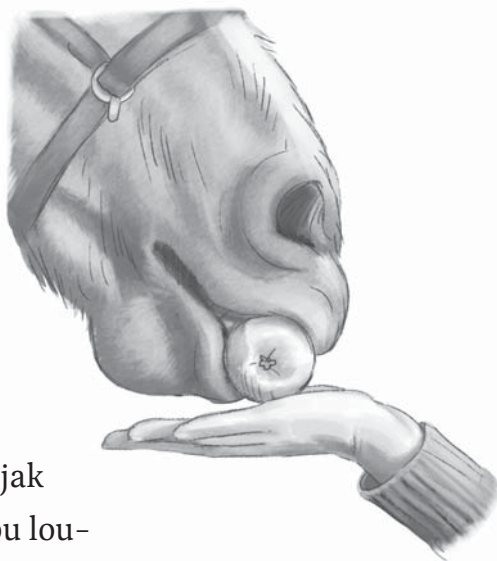
Tím si ho navždycky získáš!“

Ida položila jablko na rozevřenou dlaň. Flóki si ho opatrně vzal a s požitkem chroupal. Možná by se na něm mohla projet? Představovala si, jak spolu cválají přes rozkvetlou louku, a už předem cítila vítr ve vlasech, sluneční paprsky na kůži a...

„Tak...“ vytrhl ji ze snění Nils a podíval se na hodinky na zasádrovaném zápěstí. „Farmářskou kavárnu si necháme na zítra. Teď vám ukážu, kde budete bydlet. Večeře bude za chvíli.“

Prázdninový domek stál přibližně dvě stě metrů od hlavního domu uprostřed nádherné zahrady, která sousedila s malým rybníkem. Mezi kameny vyčnívajícími z vody plavalo hejno kachen, jež neustále potápěly hlavy pod vodu.

„Tohle je březový dům,“ vysvětloval Nils. „Jmenuje se tak proto, že kolem roste spousta bříz. Dřív tady bydlely

děvečky pomáhající na statku, zatímco dnešní kavárna sloužila jako čeledník.“

Vešli na verandu před vchodem. Stála tam zahradní houpačka a Ida si pomyslela, že ji určitě co nejdřív vyzkouší.

Dům byl vybaven jednoduše zařízenou obytnou kuchyní se stolem, čtyřmi židlemi a dřevěnou rohovou lavicí s barevnými polštáři. Líbilo se jí, že veškerý nábytek byl natřený na bílo. Dům tak působil příjemně světlým dojmem. Na stěnách visely akvarely znázorňující krajinu švédských ostrovů, na parapetech stály květináče a byli tu i malí červení vyřezávaní koně. Do horního patra se dvěma ložnicemi a koupelnou vedly úzké schody. Ida si hned vybrala pokoj s výhledem na stáj, aby mohla být co nejbliž poníkům.

O něco později se všichni sešli na večeři. Ida opatrně zkusila malý kousek ryby, který důkladně rozkousala, aby nespolkla kost. Grilovaný sled' chutnal překvapivě skvěle. K rybě připravil Hendrik bramborový salát, to-pinky ve vajíčku s krevetami, koprovou majonézu a bezinkovou limonádu.